

२०७२ वैशाख २१ सोमबार ०४-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- अमृतबेला आफ्ना अरू सबै संकल्पहरूलाई बन्द गरेर एक बाबालाई प्यारसँग याद गर, बाबासँग मीठा-मीठा कुराकानी (रूहरिहान) गर ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूको हरेक कुरामा अर्थ छ, अर्थ सहितका शब्द कसले बोल्न सक्छ ?

उत्तर:- जो देही-अभिमानी छ, उसैले हर बोली अर्थ सहित बोल्न सक्छ । बाबाले तिमीलाई संगममा जे पनि सिकाउनुहुन्छ, त्यो अर्थ सहितको हुन्छ । देह-अभिमानमा आएर मनुष्यले जे बोल्छन् त्यो सबै अर्थ विनाको अनर्थ हुन्छ । त्यसबाट केही फल निस्कदैन, फाइदा हुँदैन ।

गीत:- नैन हीन को राह दिखाओ प्रभु....

ओम् शान्ति । यी सबै गीत आदि हुन् भक्तिमार्गका । तिमीलाई गीतको आवश्यकता छैन । कुनै मेहनतको कुरा छैन । भक्तिमार्गमा त धेरै कष्ट हुन्छ । कति रसम-रिवाज चल्छन्- ब्राह्मण खुवाउनु, यसो गर्नु, तीर्थ अदिमा धेरै कुरा गर्नुपर्छ । यहाँ आएपछि सबै मेहनतबाट छुटाइदिनुहुन्छ । यसमा केही पनि गर्नु पर्दैन । मुखबाट शिव-शिव भन्नु पर्दैन । यो मर्यादा अनुरूप होइन, यसबाट केही फल प्राप्त हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- म आत्मा हुँ, यो मनमा सम्भन्नु छ । बाबाले भन्नुभएको छ मलाई याद गर, अन्तर्मुखी भएर बाबालाई नै याद गर्नु छ । बाबाले प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ तिम्रो पाप भस्म हुन्छ । यो हो योग अग्नि, जसबाट तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ फेरि तिमी फर्केर जानेछौ । इतिहास दोहोरिन्छ । यी सबै आफूसँग कुरा गर्ने युक्ति हुन् । आफूसँग रूहरिहान गरिराख । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले कल्प-कल्पमा तिमीलाई यो युक्ति बताउँछु । यो पनि जान्दछौ- बिस्तारै-बिस्तारै यो वृक्ष बढ्दै जान्छ । मायाको तुफान पनि यस समय आउँछ जब म आएर तिमी बच्चाहरूलाई मायाको बन्धनबाट छुटाउँछु । सत्ययुगमा कुनै बन्धन हुँदैन । यो पुरुषोत्तम युगको कुरा पनि अहिले अर्थ सहित तिम्रो बुद्धिमा छ । यहाँ हरेक कुरा अर्थ सहित छ । देह-अभिमानिले जे कुरा गर्छ त्यो अनर्थ हुन्छ । देही-अभिमानिले जे कुरा गर्छन् त्यो अर्थ सहित हुन्छ । त्यसबाट फल निस्कछ । अहिले भक्तिमार्गमा कति कठिनाइ हुन्छ । सम्भन्छन्- तीर्थयात्रा जानु, यसो गर्नु- यी सबै भगवान्सँग जाने मार्ग हुन् । तर बच्चाहरूले अब बुझेका छन् बिचमा फर्केर कुनै एक जना पनि जान सक्दैन । पहिलो नम्बरमा जो विश्वका मालिक लक्ष्मी-नारायण थिए, उनीहरूका नै ८४ जन्म बताइदिनुहुन्छ । फेरि अरू कोही कसरी छुट्न सक्छ ? सबै चक्रमा आउँछन् भने कृष्णलाई कसरी भन्दछन्- उनी सदैव कायम छन् हुन्छन् । हो, कृष्णको नाम-रूप त रहँदैन, तर आत्मा त हुन्छ नै, कुनै न कुनै रूपमा । यी सबै कुरा बाबाले आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुभएको छ । यो पढाइ हो । विद्यार्थी जीवनमा ध्यान दिनुपर्छ । दिनहुँ समय निर्धारण गर आफ्नो चार्ट लेखनको लागि । व्यापारीहरूलाई धेरै बन्धन हुन्छ । नोकरी गर्नेहरूलाई बन्धन हुँदैन । उनीहरूले त आफ्नो काम पूरा गरे पुग्यो । व्यापारीहरूको पासमा त जुनसुकै बेला पनि ग्राहक आए भने सामान दिनुपर्छ । बुद्धियोग बाहिर जान्छ । त्यसैले कोसिस गरेर समय निकाल्नुपर्छ । अमृतबेलाको समय राम्रो हुन्छ । त्यति बेला बाहिरका अरू विचारलाई बन्द गरिदिनुपर्छ, केही पनि ख्याल नआओस् । बाबाको याद रहोस् । बाबाको महिमामा लेखिदिनुपर्छ- बाबा ज्ञानका सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ । बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँकै श्रीमत्तमा चलनु छ । सबैभन्दा राम्रो मत मिलेको छ मनमनाभव । अरू कसैले भन्न सक्दैन । कल्प-कल्प यो मत मिल्छ- तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने ।

२०७२ वैशाख २१ सोमबार ०४-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बाबाले केवल भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर । यसलाई भनिन्छ— वशीकरण मन्त्र, अर्थ सहित याद गर्नाले नै खुशी हुन्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— अव्यभिचारी याद हुनुपर्छ । जसरी भक्तिमा एक शिवको अव्यभिचारी पूजा हुन्छ फेरि व्यभिचारी भएपछि अनेकौंको भक्ति गर्छन् । पहिला थियो अद्वैत भक्ति, एकको नै भक्ति गर्दथे । ज्ञान पनि उहाँ एकको नै सुन्नु छ । तिमी बच्चाहरूले जसको भक्ति गर्दथ्यौ, उहाँले स्वयं आएर तिमीलाई सम्झाइरहनुभएको छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, अब म आएको छु, यो भक्तिको पन्थ (कल्ट) अब पूरा भयो । तिमीले नै शुरू शुरूमा एक शिवबाबाको मन्दिर बनायौ । त्यतिबेला तिमी अव्यभिचारी भक्त थियौ, त्यसैले धेरै सुखी थियौ फेरि व्यभिचारी भक्त बन्नाले द्वैतमा आयौ अनि थोरै दुःख भयो । एक बाबा नै सबैलाई सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर तिमी बच्चाहरूलाई मन्त्र दिन्छु । मन्त्र पनि एकको नै सुन, यहाँ कोही देहधारी छैन । यहाँ तिमी आउँछौ नै बापदादाको पासमा । शिवबाबाभन्दा उच्च कोही छँदै छैन । याद पनि सबैले उहाँलाई गर्छन् । भारत नै स्वर्ग थियो, लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । उनलाई यस्तो कसले बनायो ? जसको तिमीले फेरि पूजा गर्छौ । कसैलाई थाहा छैन महालक्ष्मी को हुन् ! महालक्ष्मीको पहिलेको जन्म कुनचाहिँ थियो ? तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— उनी हुन् जगत् अम्बा । तिमी सबै माताहरू हौ, वन्दे मातरम् । सारा जगत्मा नै तिमीले आफ्नो प्रभाव पाउँछौ । भारत माता कुनै एकको नाम होइन । तिमीले शिवद्वारा सबै शक्ति लिन्छौ योगबलबाट । शक्ति लिँदा मायाले हस्तक्षेप (इन्टरफेयर) गर्छ । युद्धमा कसैले प्रहार गर्छ भने बहादुर भएर लड्नुपर्छ । यस्तो होइन, कसैले प्रहार गरोस् अनि तिमी फँस, यो हो नै मायाको युद्ध । बाँकी कुनै पाण्डव र कौरवको युद्ध होइन, उनीहरूको त आपसमा युद्ध हुन्छ । मनुष्य लडे भने एक दुई गज जमीनको लागि गला काटिदिन्छन् । बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ— यस्तो सबै ड्रामा बनेको छ । राम राज्य, रावण राज्य, अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यो ज्ञान छ— हामी राम राज्यमा जान्छौ, त्यहाँ अथाह सुख हुन्छ । नामै हो सुखधाम, त्यहाँ दुःखको नाम-निशान हुँदैन । अहिले जब बाबा आउनुभएको छ, यस्तो राजाई दिनको लागि भने बच्चाहरूले कति पुरुषार्थ गर्नु पर्छ । घरी-घरी भन्दछु— प्यारा बच्चाहरू नथाक । शिवबाबालाई याद गरिराख । उहाँ पनि बिन्दु हुनुहुन्छ, हामी आत्माहरू पनि बिन्दु हौ, यहाँ पार्ट खेलन आएका हौ, अब पार्ट पूरा भएको छ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ । विकर्म आत्मा माथि नै चढ्छ नि । शरीर त यहाँ नै समाप्त हुन्छ । कति मनुष्यले कुनै पाप कर्म गरे भने आफ्नो शरीरलाई नै समाप्त गरिदिन्छन् । तर त्यसबाट कुनै पाप काटिँदैन । पाप आत्मा भनिन्छ । साधु-सन्त आदिले त भनिदिन्छन् आत्मा निर्लेप छ, आत्मा नै परमात्मा हो, अनेक मत छन् । अहिले तिमीलाई एक श्रीमत मिल्छ । बाबाले तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनुभएको छ । आत्माले नै सबै कुरा जान्दछ । पहिला ईश्वरका बारेमा केही जान्दैनथ्यौ । सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, आत्मा कति सानो छ, सबैभन्दा पहिला आत्मा अनुभूति गराइन्छ । आत्मा धेरै सूक्ष्म छ, त्यसको साक्षात्कार हुन्छ, ती सबै हुन् भक्तिमार्गका कुरा । ज्ञानका कुरा बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ— उहाँ पनि भृकुटीको बीचमा आएर नजिकै बस्नुहुन्छ । यिनले पनि तुरुन्तै बुझ्दछन् । यी सबै हुन् नयाँ कुरा जुन बाबाले नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । यो पक्का याद गर, नभुल । बाबालाई जति याद गर्छौ त्यति विकर्म विनाश हुन्छ । विकर्म विनाश हुनुमा नै तिम्रो भविष्य आधारित छ । तिमी बच्चाहरूको साथ-साथै भारत खण्ड पनि सबैभन्दा सौभाग्यशाली छ, यो जस्तो सौभाग्यशाली अर्को कुनै खण्ड छैन । यहाँ बाबा

२०७२ वैशाख २१ सोमबार ०४-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन आउनुहुन्छ । भारत नै स्वर्ग थियो, जसलाई ईश्वरको बगैँचा (गार्डेन अफ अल्लाह) भन्दछन् । तिमीले जान्दछौ— बाबाले फेरि फूलको बगैँचा बनाइरहनुभएको छ, हामीले पढ्छौं नै त्यहाँ जानको लागि । साक्षात्कार पनि गर्छन्, यो पनि जान्दछन्— यो त्यही महाभारत लडाईं हो, फेरि यस्तो लडाईं कहिल्यै हुँदैन । तिमी बच्चाहरूको लागि नयाँ दुनियाँ पनि अवश्य चाहिन्छ । नयाँ दुनियाँ थियो नि, भारत खण्ड स्वर्ग थियो । ५ हजार वर्ष भए, लाखौं वर्षको त कुरा हुँदै होइन । लाखौं वर्ष हुने भए त मनुष्य अनगिन्ती हुने थिए । यो पनि कसैको बुद्धिमा बस्दैन— यति कसरी हुन सक्छ जबकि त्यति जनसंख्या छैन ।

अहिले तिमीले सम्झन्छौ— आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिला हामीले विश्वमा राज्य गर्थ्यौं, अरू खण्ड थिएन, ती खण्ड हुन्छन् पछि । तिमी बच्चाहरूका बुद्धिमा यी सबै कुरा छन्, अरू कसैको बुद्धिमा बिल्कुलै छैन । अलिकति मात्रै इशारा दिए भने सम्झन्छन् । कुरा त ठीक हो, हामीभन्दा पहिला अवश्य कुनै धर्म थियो । अहिले तिमीले सम्झाउन सक्छौ— एक आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, त्यो प्रायः लोप भएको छ । कसैले आफूलाई देवी-देवता धर्मको भन्न सक्दैन । बुझ्दै बुझ्दैनन्— हामी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौं फेरि त्यो धर्म कहाँ गयो ? हिन्दू धर्म कहाँबाट आयो ? कसैको पनि यी कुरामा चिन्तन चल्दैन । तिमी बच्चाहरूले बुझाउन सक्छौ, बाबा त हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर, ज्ञानका अधिकारी (अथोरिटी) । अवश्य पनि आएर ज्ञान सुनाउनुभएको हुनुपर्छ । ज्ञानबाटै सद्गति हुन्छ, यसमा प्रेरणाको कुरा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— जसरी म अहिले आएको छु, त्यसरी नै कल्प-कल्प आउँछु । कल्पपछि फेरि आएर सबै बच्चाहरूसँग मिल्नेछु । तिमीले पनि यसरी नै चक्कर लगाउँछौ । राज्य लिन्छौ अनि गुमाउँछौ । यो बेहदको नाटक हो, तिमी सबै कलाकार हो । आत्मा कलाकार बनेर रचयिता, निर्देशक, मुख्य कलाकारलाई नजान्ने हो भने त्यो के कामको । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— कसरी आत्माले शरीर धारण गर्छ र पार्ट खेल्छ । अब फेरि फर्केर जानु छ । अब यो पुरानो दुनियाँको अन्त्य हुन्छ । कति सहज कुरा छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबा कसरी गुप्त रूपमा बस्नुभएको छ । गीत छ नि— गोदरी में करतार देखा (सर्व शक्तिमान्लाई सिरकभित्र देखें) । अब देखें भनौं या जानें भनौं— कुरा एउटै हो । आत्मालाई देख्न सक्छन्, तर त्यसबाट केही फाइदा छैन । कसैको समझमा आउन सक्दैन । नवधा भक्तिमा धेरै साक्षात्कार गर्छन्, पहिला तिमी बच्चाहरूले पनि कति साक्षात्कार गर्दथ्यौ, धेरै कार्यक्रमहरू आउँथे फेरि पछाडि गएर तिमीले यो खेलपाल देख्नेछौ । अहिले त बाबा भन्नुहुन्छ— पढेर होशियार बन । यदि पढ्दैनौ भने फेरि जब रिजल्ट निस्कन्छ तब शिर निहुरिन्छ, अनि सम्झन्छौ मैले कति समय व्यर्थ गुमाएँ । जति-जति बाबाको यादमा रहन्छौ, यादको बलबाट पाप मेटिन्छ । जति बाबाको यादमा रहन्छौ उति खुशीको पारा चढ्छ ।

मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन— भगवान्लाई किन याद गरिन्छ ? भन्दछन् पनि, तुम माता-पिता.... अर्थ जान्दैनन् । अहिले तिमीले जान्दछौ, शिवबाबाको चित्रमा सम्झाउन सक्छौ— उहाँ ज्ञानका सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नु छ । बच्चाहरूले जानेका छन् उही बाबा आउनुभएको छ गहन सुखको मार्ग बताउन । यो पढाइ हो । यसमा जसले जति पुरुषार्थ गर्छ उति उच्च पद पाउँछ । यी कुनै साधु-सन्त आदि होइनन् जसको गद्दी चल्दै आएको होस् । यो त शिवबाबाको गद्दी हो । यस्तो होइन, यी गएपछि अर्को कोही गद्दीमा बस्छ । बाबाले त सबैलाई साथमा लैजानुहुन्छ । कति

२०७२ वैशाख २१ सोमबार ०४-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बच्चाहरूले व्यर्थ ख्याल चलाएर आफ्नो समय गुमाउँछन् । सोच्दछन्- धेरै धन एकत्रित गरौं, छोरा-नातिले खान्छन्, पछि काम आउँछ, बैंकको लकरमा जम्मा गरौं, बाल बच्चाहरूले खाइरहनेछन् । तर कसैलाई पनि सरकारले छोड्दैन । त्यसैले त्यसको धेरै ख्याल नगरी आफ्नो भविष्यको कमाईमा लाग्नुपर्छ । अब बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । यस्तो होइन, ड्रामामा रहेछ भने गरौंला । पुरुषार्थ विना खाना पनि मिल्दैन तर कसैको तकदीरमा छैन भने फेरि यस्ता किसिमका विचार आउँछन् । तकदीरमा छैन भने ईश्वरीय पुरुषार्थ पनि के गर्ला । जसको तकदीरमा छ, उनले राम्ररी धारण गर्छन् र गराउँछन् । बाबा तिम्रा टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ त्यसैले उहाँको याद गर्नुपर्छ । सबैभन्दा प्रिय बाबा, टिचर र गुरु नै हुन्छन् । उहाँलाई त याद गर्नुपर्छ । बाबाले युक्तिहरू त धेरै बताउनुहुन्छ । तिमीले साधु-सन्त आदिलाई पनि निमन्त्रण दिन सक्छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) पुरुषार्थ गरेर आफ्नो भविष्यको कमाईमा लाग्नु छ, ड्रामामा भए गरौंला, यसो भनेर पुरुषार्थहीन बन्नु हुँदैन ।
- २) सारा दिनमा जे पनि पाप हुन्छ वा कसैलाई दुःख दिन्छौ भने नोट गर्नुपर्छ । सच्चाइसँग बाबालाई सुनाउनु छ, साफ दिल बनेर एक बाबाको यादबाट सबै हिसाब चुक्ता गर्नु छ ।

वरदानः- आफ्नो श्रेष्ठ जीवनद्वारा परमात्म ज्ञानको प्रत्यक्ष प्रुफ (प्रमाण) दिने माया प्रुफ भव

स्वयंलाई परमात्म ज्ञानको प्रत्यक्ष प्रमाण वा प्रुफ सम्भनानाले माया प्रुफ बन्छौ । प्रत्यक्ष प्रुफ हो- तिम्रो श्रेष्ठ पवित्र जीवन । सबैभन्दा धेरै असम्भवबाट सम्भव हुने कुरा प्रवृत्तिमा रहेर पर-वृत्तिमा रहनु हो । देह एवं देहको दुनियाँको सम्बन्धबाट पर (न्यारा) रहनु । पुरानो शरीरको आँखाबाट पुरानो दुनियाँका वस्तुहरूलाई देखेर पनि नदेख्नु अर्थात् सम्पूर्ण पवित्र जीवनमा चल्नु- यही परमात्मालाई प्रत्यक्ष गर्ने वा माया प्रुफ बन्ने सहज साधन हो ।

स्लोगनः- अटेन्शन रूपी पहरदार ठीक छ भने अतीन्द्रिय सुखको खजाना गुम्न सक्दैन ।